

Sygn. akt III KK 426/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **P. S.**

skazanego z art 197 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 13 września 2022 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Rejonowego w Goleniowie

z dnia 10 czerwca 2021 r., sygn. akt II K 255/19

zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 7 grudnia 2021 r., sygn. akt IV Ka 1371/21

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wniósł do Sądu Najwyższego kasację od powołanego wyżej wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie, wnosząc jednocześnie o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia do czasu rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest zasadny.

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem

Sądu Najwyższego podstawą uprawniającą do odstąpienia od zasady wykonalności orzeczenia z chwilą jego uprawomocnienia (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.) – i tym samym zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. – są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane. Przy rozpoznawaniu wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia należy również uwzględnić rangę zarzutów podniesionych w kasacji oraz ich widoczną na pierwszy rzut oka zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14).

Wobec tego, że obrońca zrezygnował z uzasadnienia złożonego wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, stwierdzić jedynie w tym miejscu należy, że rodzaj i waga stawianych w kasacji zarzutów nie prowadzi do jednoznacznego wniosku o wręcz automatycznej skuteczności tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, a co za tym idzie brak jest uzasadnionej obawy o spowodowanie dla skazanego niekorzystnych i nieodwracalnych skutków z racji dalszego wykonania wyroku.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[as]